

der gaar ledige. Det er jo Formaalet med Bestræbelserne: at søge at billiggøre den danske Produktion, og jeg mener derfor, at det foreliggende Forslag fuldt ud kan forsvares. Forholdene nu er jo væsentlig anderledes, end de var i 1920, og de Erstatningsbeløb, der efter den kommende Lov maatte tilfalde dem, der kommer til Skade, vil temmelig sikkert kunne holde vedkommende skadesløs i samme Forhold som Erstatningerne efter den tidligere Lov.

Da de fra konservativ Side anbefalede Ændringer, som var til Behandling i det høje Folketing, i alt væsentligt har faaet Tilslutning og nu findes indarbejdet i Lovforslaget, kan jeg i al Almindelighed anbefale Lovforslaget til videre Fremme. Der er dog enkelte Spørgsmaal, som jeg vil henstille, at vi prøver noget nærmere, naar Forslaget, som det blev antydet af det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birke), henvises til Udvalg. Jeg skal bl. a. pege paa Ændringen i § 2 til Lovens § 9, hvorved man fraviger den hidtil gældende Bestemmelse om, at Formanden i Raadets Afdelinger skal være Jurist. Jeg ved meget vel, at mine Meningsfæller i Folketinget er gaaet med til den Ændring, der her er indført, og det kan ganske vist ogsaa efter den ændrede Formulering fremdeles blive en Jurist, men medens dette hidtil har været fastlagt, kan det efter den foreliggende Affattelse ogsaa blive en Person med „en statsvidenskabelig eller nationaløkonomisk Eksamen med mindst 3 Aars praktisk forsikringsteknisk og embedsmæssig Uddannelse“. Maa jeg her indskyde det Spørgsmaal, om denne Bestemmelse, hvis den opretholdes, dog ikke burde omskrives saaledes, at der sagdes, at vedkommende skal have „bestaaet en statsvidenskabelig eller nationaløkonomisk Eksamen og desuden have mindst 3 Aars praktisk forsikringsteknisk og embedsmæssig Uddannelse“. Jeg tror, det vil blive en mere korrekt Affattelse, men det er noget, vi senere kan drøfte i Udvalget. Jeg føler mig i øvrigt ikke sikker paa, at man ikke kommer til at mangle noget, naar man ikke i dette Tilfælde har en Jurist paa Formandspladsen. Efter Bestemmelsen, saaledes som den nu er formet, vil man kunne risikere, at Raadets Afdelinger kommer til at staa uden juridisk Element, hvilket vil være saa meget mere uheldigt, som Raadet træffer Afgørelse i en Række juridiske Spørgsmaal, der særdeles ofte kan være af en meget indviklet Beskaffenhed, og af hvilke en ikke ringe Del endda ikke kan gøres til Genstand for Appel til Domstolene. Jeg

synes, at det altid er betænkeligt at unddrage juridiske Spørgsmaal Domstolenes Afgørelse, men det bliver endnu alvorligere, hvis man samtidig undlader at søge for Tilstedeværelse af et juridisk uddannet Element, som man kan overlade Afgørelsen af juridiske Spørgsmaal. Dette havde man for Resten ogsaa Blikket aabent for, da den nugældende Ulykkesforsikringslov i sin Tid blev affattet, og det blev heller ikke glemt, da Loven om Invalideforsikring blev vedtaget, efter hvilken Lov der ogsaa findes Tilfælde, som ikke kan indankes for Domstolene. Skal man med Tryghed kunne forlade sig paa Raadets Afgørelser, kan dette ikke undvære det juridiske Element, og da Raadets Formand er født Formand for samtlige Raadets Afdelinger og født Formand for Raadets Voldgiftsret, er det baade naturligt og — synes jeg — ogsaa formaalstjenligt, at han skal opfylde Betingelserne for at kunne beskikkes til Dommer eller for at kunne være Sagfører, og det saa meget mere, som de af Voldgiftsretten afsagte Kendelser er endelige og forbindende for begge Parter og saaledes ikke kan indbringes for Domstolene. Jeg beder dette taget under nærmere Overvejelse i det kommende Udvalg.

Maa jeg saa med Hensyn til Forslagets § 4, næstsidste Stykke, der angaar Erstatning til Børn, gøre opmærksom paa Bestemmelsen om, at hvis ikke særlige Omstændigheder gør sig gældende, bestemmes Erstatningen efter det Antal Aar, i hvilke den afdøde vilde have haft Forsørgelsespligt overfor Børnene. Der aabnes herved en vid Adgang til frit Skøn og til at gøre Undtagelser fra de almindelige Regler; vi ved ikke noget nærmere om, hvilke „særlige Omstændigheder“ der kan eller skal tages i Betragtning. Endvidere findes ingen Regel om Erstatning til Børn, overfor hvilke den afdøde ikke havde Forsørgelsespligt, men som han faktisk forsørgede eller var forpligtet til at yde Understøttelsesbidrag. Det vil neppe være rigtigt at overlade Afgørelsen af hvert enkelt Tilfælde til Arbejderforsikrings-Raadets Skøn, og jeg vil henstille, at man finder noget mere præcise Udtryk.

Jeg skal dernæst omtale det af det ærede 8de landstingsvalgte Medlem nævnte Forslag angaaende Medhjælp i Husholdningen af tilfældig og ganske forbigaaende Art, hvor der ikke findes Forsikringspligt, medmindre Beskæftigelsen strækker sig ud over 30 Dage i et Kalenderaar. Det er ikke klart, om Lovforslaget ved Arbejdsdag forstaar normal Arbejdsdag paa 8 Timer. Hvis det er Meningen, synes jeg, at Bestemmelsen